

επιθύμητος Πελοπν. ("Αργ.): Παροιμ. 'Ο γρουσουζής μου-
σαφίρης 'ς τὸ τραπέζι σὲ βρίσκει (ἐπὶ τῶν ἀνεπιθυμητῶν
προσώπων τὰ ὅποια συναντᾷ κανεὶς εἰς εὐνοϊκὰς δι' αὐτὰ
περιστάσεις). 5) 'Ακατάστατος, ἀκάθαρτος, βρώμικος Κρήτ.
("Αγιος Γεώργ. Μεραμβ. Μουστάκ. Νεάπ. Σφακ. κ.ά.) Με-
γίστ.—Ι. Βενιζέλ., Παροιμ.², 251,66—Γ. Μπακάλ., Καναγκ.
Καστορ., 7: 'Ετσά ὀγουρσουζά νοικοκερά δὲν εἶδανε τὰ μά-
θια μου Νεάπ. Νὰ πλύνεσαι τακτικά, νὰ μὴν εἶσαι γρου-
σουζής! Μουστάκ. Αὐτὸς εἶναι γρουσουζής καὶ ξεκακα-
δίξει σύρμα τῇ μύτῃ του (σύρμα = συνεχῶς) "Αγιος Γεώργ.
'Εκείνησά τσ' ἀθολουσιᾶς, τῆς γουρσουζίας συνορίζεσαι;
(ἀθολουσιᾶς = ἐκείνης ἡ ὁποία ἔχει λουσθῇ μὲ ἀθάλη, δηλ.
τῆς διαπομπευθείσης) Σφακ. || Παροιμ.

Παστρικὸς εἶν' ὁ γουρσουζής, | μέσα κλάνει κι ὅξω φτεῖ
(διὰ ρυπαρὸν καί, μεταφ., διὰ τὸν μὴ ἔχοντα καθαρὰν τὴν
συνείδησιν) Ι. Βενιζέλ., ἐνθ' ἄν. 'Η παροιμ. εἰς παραλ-
λαγὰς κ. ἄ. || 'Ασμ.

Πῆρα μιὰ 'ουρσουζά τσιούπα | νύφη 'ς τὸ παιδάκι μου,
ποὺ δὲν ἔχει βάλει σκούπα | ' κόμα 'ς τὸ σπιτάκι μου
Γ. Μπακάλ., ἐνθ' ἄν. 6) 'Οκνηρός, νωθρός, ἀκαμάτης, ἄ-
σωτος "Ηπ.(Κοκκιν.) Κρήτ.(Αβδοῦ Μόδ.) Κύπρ. Κῶς Πάρ.
Σάμ. (Μαραθόκ.): Ποὺ νὰ πιῆς τὸν πόνο, γρουσουζή,
μεθύστακα! (ἀρά) Πάρ.|| Γνωμ. 'Απὸ γρουσουζή προκοπὴ
μὴν περιμένῃς. Κρήτ. "Οπως εἶναι ὀγουρσουζής, τοῦ δει-
χνεὶ ἀπὸ τὰ μάθια. Μόδ. Γονιοὶ προκομμένοι κάνουν παι-
δάκια γουρσουζικά (ἐκ καλῶν γονέων ἐνίοτε προέρχονται
ἄσωτα τέκνα) Κρήτ. Κύπρ. || 'Ασμ.

'Ο τ-τεβέλης, ὁ ἀκαμάτης, | ὁ χ-χρουσ-σουζ-ζής κι ὁ φαῖς
ἄλ-λην δέχνη δὲν ἐζήταμ | παρὰ νὰ γενῇ παππᾶς
Κῶς (Πυλ.) 7) 'Ο φιλάργυρος, ὁ φειδωλὸς Ζάκ. "Ηπ. (Ζα-
γόρ.) Κῶς Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Σῦρ. Χίος (Φυτ.): 'Η γρου-
σουζά, πουλεῖ γαί τ' ἀπότοκα γι' ἄβγά εἶδα ψυχὴ 'ὰ δώκη τ'
ἀγέλου δῆς; (ἀπότοκα = φώλους) Φυτ. Πουλὸ χουρσουζής
γίβ'κι οὐ Κώστας Ζαγόρ. Πουλὸ χουρσουζά γίβ'κι τώρα,
οὔτε τ' θέρμ' τ'ς δὲ δῖν' αὐτόθ. "Εναι γρουσουζής ἀνδρωπος,
ἔχει τόσα λεφτὰ καὶ δὲ δύνεται νὰ φάῃ Κίτ. Μάν. || 'Ασμ.

'Ἐν τόθ' θέλω τὸν γαν-νήρη
τόχ γρουσ-σουζ-ζή, δὸν γαῖρη
(γαν-νήρης = ἀλλήθωρος, καίρης = φιλάργυρος) Κῶς.

γρουσουζιά ἡ, ὀγουρσουζιά Κρήτ. — Λεξ. Μπριγκ.
ὀγουρσουζιά Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.) ὀγουρσουζιά Κρήτ.(Ζερβιαν.)
γουρσουζιά Θράκ. ('Αμόρ.) Κρήτ. Λέσβ.(Πάμφιλ.) Πελοπν.
(Αρκαδ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. χουρσουζιά Μεγίστ. χουρ-
σουζιά "Ηπ.(Βίτσ.) ὀγουρσουζιά Κρήτ. γρουσουζιά Πελοπν.
(Κίτ. Μάν.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γρουσουζιά κοιν. γρου-
σουζέ ἂ Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Τσαγκαρ.) Μακεδ.
(Δεσκάτ.) γρουσουζά Κρήτ.(Σητ.) Πελοπν.(Μεσσην.) Σάμ.
Σκυρ. γρουσουζιά Πελοπν.(Κίτ. Μάν.) γρουσουζιά 'Αστυπ.
χουρσουζιά Κύθηρ. χουρσουζιά Εὐβ. (Βρύσ.) "Ηπ. ('Αρτοπ.)
Μῆλ. Πελοπν. ('Αναβρ. 'Ερμιόν. Καλάβρυτ. Κορινθ.) Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) Χίος (Πισπιλ.) γρουσουζά 'Αθῆν.
χρουσ-σουζ-ζιά Κῶς χρουσουζιά Κάρπ. 'ουρσουζά
Θεσσ. (Τσαγκαρ.) 'ουρσουζιά Μακεδ. (Δρυμ. Κίτρ. Κολινδρ.)
'ουρσουζά Νάξ. ('Ατύρανθ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ῆ ς. Διὰ τὸν τύπ. γ ρ ο υ-
σ ο υ γ ῖ ἂ β λ. Δ. Βαγιακάκον, Λεξικογρ. Δελτ. 6 (1953/4),
102-103.

1) Κακὸς οἰωνός, δυσοἰωνον σημεῖον κοιν. καὶ Τσακων.
(Χαβουτσ.): Τό 'χω γρουσουζιά κοιν. Μόλις εἶδα αὐτὸν τὸ

γρουσουζή, ἦταν γρουσουζιά Εὐβ. (Αἰδηψ.) 'Η γρίνια ἡ
πουλλή εἶναι γουρσουζιά Λέσβ. (Πάμφιλ.) Τό 'χω ὀγουρ-
σουζά νὰ κάτση δίπλα μου (ὁ τάδε) Κρήτ. (Νεάπ.) Τό 'χω
μεγάλη γρουσουζιά, ὅδες πάω γιὰ τὸ ψάρεμα καὶ ματα-
παδαίνω τὸν ἴδιο ἄνθρωπο 'Ερεικ. Τί γρουσουζέ ἂ εἶναι αὐ-
τὴ σήμερα, δὲν μπορῶ νὰ σταυρώσω οὔτε μιὰ πέροδικα νὰ
βαρέσω! Μακεδ. (Δεσκάτ.) Τό 'χω γιὰ γρουσουζιά νὰ μὴ
γάμον γιορτῇ Πελοπν. (Κίτ.) 'Ἐν δὴν-νομε φωδζά, τό 'χου-
με γρουσουζιά 'Αστυπ. Τό 'χω γιὰ γρουσουζιά ποὺ χύ-
θηκε λάδι Κύθηρ. "Ημπλασέμ μου τὸ λάιν καὶ 'γὼ ἔχω το
χρουσ-σουζ-ζιάν Κῶς. 'Εδύθην τ' ἀλάτιν, δηλαδὴ χρου-
σουζιά Χίος (Πισπιλ.) 'Ετσεῖνος ἦκουμ, μὰ 'ἐν ἤθελεν νὰ
'παντήση, γιὰτὶ τό 'δεσ σὲ γρουσουζιά αὐτόθ. Μερμηῖτδοι μὲ
φτερά ἤμπαρ'ς τὸ σπῖτιν, εἶχ' γρουσουζιά αὐτόθ. Τοῦ προ-
ζύμ' δὲν εἶναι καλὸ νὰ λείπ' τοῦ βράδ' ἀπ' τοῦ σπῖτ', γιὰτὶ
εἶναι γρουσουζέ ἂ Θεσσ.(Τσαγκαρ.) Μὴ δίνῃς τὴ νύχτα προ-
ζύμῃ ἢ τὸ καντάρι, γιὰτὶ φέρνει γρουσουζιά Πελοπν. (Δάρα
'Αρκαδ.) "Αμα μασᾶς τὰ νύχια σ', εἶναι 'ουρσουζέ ἂ Θεσσ.
(Τσαγκαρ.) Μὴν πετᾶς τ' ἀπονύχια σου κάτω, κ' εἶναι χρου-
σουζά 'Αθῆν. Δὲ γὰρ νὰ εἶναι τοῦ ψαλιδ' ἀν' χτό, γιὰτὶ εἶναι
γρουσουζέ ἂ 'ς τοῦ σπῖτ' Θεσσ.(Κακοπλεύρ.) 'Σ τὸ γάμο εἶ-
ναι γρουσουζιά, ἂν πέσουνε τὰ στέφανα χάμου Πελοπν.
(Καλάβρυτ.) "Οταν ἡ κόττα κελαηδᾷ σὰν κόκκορας, αὐτὸ
εἶναι γρουσουζιά γι' αὐτὸ τὴ σφάζουν 'ς τὸ πράκο τῆς πόρ-
τας (πράκο = κατώφλι) Πελοπν. ('Ερμιόν.) 'Η κουκου-
μάβλα, ἅμα φωνάζη πάνω ἀπὸ τὸ σπῖτι, φέρνει γρουσουζιά
(κουκουμάβλα = κουκουβάγια) Μῆλ. "Αμα γινῇσ' πρό-
λουγα ἡ ἀρνίθα, εἶναι 'ουρσουζιά (πρόλουγα = ἄβγά μικροῦ
μεγέθους) Μακεδ. (Κίτρ.) Φιδ' ἂν βρῇς προῦτ', λαγὸ τοῦ
βράδ', εἶναι καλὸ, μ' ἂν συναντήσ'ς λαγὸ τοῦ προῦτ', εἶναι γρου-
σουζέ ἂ ἢ τοῦ βράδ' τοῦ φιδ' εἶναι οὐχτὸς Θεσσ.(Βαθύρρ.)
'Η γάττα κατούρ'σι 'ς τοῦ παρ'θούρ'! χουρσουζιά εἶναι!
"Ηπ. (Βίτσ.) Συνών. ἂ ν α π ο δ ῖ ἂ 1, ἂ ν α μ ο υ ν τ ῖ ω-
μ ἄ ρ α, ἂ τ υ χ ῖ α, γ ρ ο υ σ ο υ ζ λ ῖ κ ι 1, κ α κ ο σ η-
μ α δ ῖ ἂ, κ α τ σ ι π ο δ ῖ ἂ. Ἀντίθ. γ ο ῦ ρ ι, τ υ χ ε ρ ὀ.
2) Δυστυχία, κακοτυχία, ζημία 'Αθῆν. "Ανδρ. "Ηπ. (Ζαγόρ.
Ραδοβύζ.) Θράκ. ('Αμόρ.) Κάρπ. Κρήτ. ('Εννέα Χωρ.
Μεραμβ. Νεάπ. Σητ. κ.ά.) Λέσβ.(Πάμφιλ.) Μακεδ. (Δρυμ.
κ.ά.) Μεγίστ. Πελοπν. (Κορινθ. Μεσσην.) Στερελλ. (Αἰτωλ.
'Ακαρναν.) Χίος (Βροντ. Φυτ.) —Κ. Μπαστ., 'Αλιευτ., 107
Κ. Παρορ., Μεγάλ. παιδ., 87 — Νουμ. 1914, 206: Θὰ φέρῃ
γρουσουζιά κοιν. Κάθε φορὰ ποὺ θὰ 'ρθῇ, θὰ μοῦ φέρῃ γρου-
σουζά Μεσσην. Μεγάλη γρουσουζά σᾶς ἤπιασε καὶ δὲ σᾶς
σιμώνει κιανένα μαρὸ (= ζῶον) Σητ. "Ηφερε τὴ γρουσουζιά
Βροντ. Γρουσουζιά θὰ πάγ' Πάμφιλ. 'Η ιδέα πὼς ἐπῆρχε
κάποιος τρόπος νὰ ἀπομακρύνουν τὴ γρουσουζιά τοὺς ἀνα-
κούφισε Κ. Παρορ., ἐνθ' ἄν.||Φρ. Γρουσουζιά τὴ γρουσουζιά
(διαδοχικὴ δυστυχία) 'Αθῆν. — Κ. Μπαστ., ἐνθ' ἄν. Συνών.
γ ρ ο υ σ ο υ ζ ἂ γ ρ α. β) 'Αθλιότης, κακομοιριά Λεξ. Πρω.
Δημητρ. 3) 'Εμπορικὴ ἀπραξία Εὐβ. (Βρύσ.)—Λεξ. Δημητρ.:
"Αμα θὰ 'ρτῇ αὐτός, φέρνει τὴ γρουσουζιά μονόταρη (=
ὀλόκληρον) Βρύσ. Συνών. ἂ ν α δ ο υ λ ε ἂ, γ κ ῖ ν ε ἂ,
κ ε σ ἂ τ ι. 4) 'Ακαθαρσία, ρυπαρότης Κρήτ.(Μεραμβ. Νεάπ.
κ.ά.): Πολλὲς γουρσουζιές ἔχει ἡ αὐλή σας Κρήτ. 'Η ὀγουρ-
σουζά τοῦ σπιτιοῦ τῆς δὲ λέγεται Νεάπ. "Ολος-ὅλος ἐβρω-
μοῦσε ἀπὸ τσ' ὀγουρσουζιές Μεραμβ. 'Επαδὲ ξεδιαγρῖζω ἔνα
κοκάρι, μὰ ἔχει τοῦ κόσμου τσ' ὀγουρσουζές καὶ τσ' ἀγάθες
(ξεδιαγρῖζω = καθαρίζω, διαλέγω, κοκάρι = ποκάρι, μαλλί)
Νεάπ. 'Ογουρσουζά 'ναι 'ς τὸ σπῖτι οἱ ὄρνιθες, μὰ δὰ τσ' ἀνε-
πιλέφω, γιὰ νὰ 'χω σκιάς ἄβγά γιὰ τὰ κοπέλια (ἀνεπιλέ-
φω = ἐκθρέψω σκιάς = τούλάχιστον) αὐτόθ. 'Εμᾶς οἱ

γ-αἴγες μας τρώνε σαφῆς κορφές ἀπὸ τὰ δυνάμια καὶ τὰ κα-
τσοπρίνια, δὲ δρωῖνε γουρσουζιές τσῆ στράτας (σαφῆς =
μόνον) Κρήτ. || Γνωμ. Ἡ πολλὴ παστρικοσύνη εἶναι μισή
γουρσουζιά Ἐννέα Χωρ. Συνών. β ρ ω μ ι ά. 5) Κακία,
δυστροπία, ἀταξία, ζαβολιά Κρήτ. Μακεδ. (Κολινδρ.) Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Κορινθ.)— Λεξ. Δημητρ. 6) Φιλαρ-
γυρία Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Κίτ.): Ἀρρώστησε ἀπὸ
τῆ γρουσουζιά του πού δὲ δύνεται νὰ φάῃ Κίτ. Συνών.
τ σ ι γ κ ο υ ν ι ά.

γρουσουζιάινω ἀμάρτ. γρουσουζιάινω Πελοπν. (Κίτ.
Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς.

Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 1, τὸ ὅπ. βλ.: Μὴ λέγῃς τέ τισα λό-
για καὶ τὸ γρουσουζιάινεις τὸ παιδί! Μάν.

γρουσουζιάρικος ἐπίθ. Πελοπν. (Βερεστ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ά ρ η ς.

Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 1, τὸ ὅπ. βλ.: Ὁ συμχοφρῶδης ἄν-
δρωπος εἶναι γρουσουζιάρικος.

γρουσουζιασμένος μετοχ. ἐπίθ. Ἄνδρ. Μύκ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ά ζ ω.

1) Ὁ πάσχων παρ' ἀξίαν, ὁ ἄτυχος Μύκ.: Δὲν ξέρω ποῦ
πῆγαινε ἡ γρουσουζιασμένη. 2) Ὁ ἀπαίσιος, ὁ κακὸς Ἄνδρ.
Μύκ.: Ὁ γρουσουζιασμένος, εἶδα μοῦ ἄκαμενε! Μύκ.

γρουσουζικά ἐπίρρ. Ἰων. (Σμύρν.) Πελοπν. (Ἄρν.)
κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι κ ο ς.

Ἀπαισίως, κατὰ τρόπον δυσοίωνων ἐνθ' ἄν.: Ξεκουμπί-
σου ἀπὸ ὧν, πού ῥχες πρωῒ - πρωῒ, δευτεριάτικο, νὰ μὲ
συγχύσῃς καὶ νὰ πάῃ ἡ βδομάδα γρουσουζικά! Ἰων.
(Σμύρν.) Βαράει ἡ καμπάνα γρουσουζικά ἡ λυπητερά Πε-
λοπν. (Ἄρν.)

γρουσουζικός ἐπίθ. πολλαχ. ὁ γρουσουζικός Κρήτ. (Κίτ.
κ.ά.) γουρσουζικός Κρήτ. (Κίτ.) Θεσσ. (Κρυόβρ.) Με-
γίστ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γουρσουζ'κους Λέσβ. γουρ-
σουζ'κος Θεσσ. (Χάσ.) Ἡπ. (Κόνιτς.) γουρσουζ'κους Ἡπ.
(Κουκούλ.) ὁ γουρσουζ'κους Ἡπ. (Ζαγόρ. Πράμν.) Θεσσ.
(Κρυόβρ. Συκαμν.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Βλάστ.
Βόιον Δεσκάτ. Κολινδρ.) ὁ γουρσουζ'κους Ἡπ. (Βίτς. Ζαγόρ.
Κουκούλ.) Μακεδ. (Γαλατ. Ἐράτυρ. Καταφύγ. Κοζ.) ὁ γουρ-
σουζ'κους Μακεδ. γουρσουζικός σύνθηθ. γουρσουζικός Ἀστνπ.
Εὔβ. (Βρύς.) Ἡπ. (Σχωρ.) Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Μῆλ.
Πελοπν. (Ἀναβρ. Λεῦκτρ.) γουρσουζ'κους Μακεδ. (Δασο-
χώρ.) γουρσουζ-ζικός Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὐδ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι κ ο τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς.

1) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 1, τὸ ὅπ. βλ., σύνθηθ.: Τὰ σαβ-
βατογεννημένα παιδιὰ εἶναι γρουσουζικά κ' ἔχουν κακὴ πο-
δαρικό Πελοπν. (Ἡλ.) Ἀμ' ἀδαμώνω 'ς τὸ δρόμο μου
παππᾶ, δέν' ἕνα κόδο 'ς τὸ μαδῆλι μου, γιατί λένε πῶς ἡ ἀ-
δάμωσ' αὐτὴ 'ναι γρουσουζική Μῆλ. Ἦτανε γρουσουζικό
τὸ παιδί πού γεννήθηκε, πέθανε ὁ πατέρας του Πελοπν.
(Ἀναβρ.) Ὁ γουρσουζ'κου χέρι μᾶς ἔκλυψι τὰ κινάδια Ἡπ.
(Κουκούλ.) Γρουσουζικό μαρὸ ἐβγήκε, μόνο νὰ πᾶ' τὸ
σφάξωμε (μαρὸ = ζῶον) Κρήτ. (Σητ.) Χρουσουζικό ζῶ,
νὰ τὸ πουλήσῃς Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Γρουσουζίτση ἡ ἀγο-

ρά μας Ἄνδρ. Ἡ Τρίτη εἶναι γρουσουζίτση μέρα Εὔβ.
(Βρύς.) — Ὡ! τὸ στρίγγλικο, τὸ κακοπόδαρο, ὦ! τὸ γρου-
σουζικό, ὅπου γουρσουζ'κους τὸν πατέρα του! Α. Παπαδια-
μάντ., Νοσταλγ. 95. 2) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 2, τὸ ὅπ. βλ.,
Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Κίτ. Λάγ.): Ἐ' δὴ ἀδικοθάνατο τὸ
γρουσουζικό Πελοπν. (Λάγ.) Μωρέ, γρουσουζικό εἶναι, ὅλο
ἄρρωστο τὸ θυμοῦμαι Κίτ. || Φρ. Μωρέ, ὁ γουρσουζ'κου! (ἀρά)
Ζαγόρ. 3) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 3, τὸ ὅπ. βλ., Ἀστνπ. Ἐρεικ.
Ἡπ. (Κουκούλ. Πράμν.) Σχωρ.) Θεσσ. (Συκαμν.) Κῶς Μα-
κεδ. (Γαλατ. Δεσκάτ. Καταφύγ. Κοζ.) Πελοπν. (Ἄρν.): Τί
γουρσουζ'κους ἀνθρώπους εἶναι αὐτό-μα, μὴ κανέναν δὲν κάμν'!
Καταφύγ. Ἀπὸν πατέρα καλὸ κ' ἀπὸν μάννα βγαίν' ὁ γουρ-
σουζ'κα πιδιὰ (Συκαμν.) Ἐν δὲ θέλω νὰ ῥτη μαζ-ζίμ' μας,
εἶναι γρουσουζ-ζικόμ παῖν Κῶς Βρέ τοῦ γουρσουζ'κου,
πού ἀνέφ'κιν 'ς τὰ κλονάγια! Γαλατ. Νὰ σὶ συγγλίσουν μὴ
τοῦ τσιγκιὰδραχτον, γουρσουζ'κου τοῦ διαβόλ' Κοζ. Νὰ
χαθῇς, γουρσουζ'κου! Δεσκάτ. Τὰ γουρσουζ'κα πιδιὰ τ'ς γει-
τονιᾶς αὐτόθ. Βρέ, γρουσουζικό, ἐγὼ σ' ἔχω τόσα χρόνια
καὶ ποτὲ δὲν ξέρω νὰ μοῦ πῇς ἕνα λόγο, νὰ μὲ φκαριστήσῃς
Ἀστνπ. Χρουσουζικό πλάσμα, μοῦ τσάκισες τὴ μπουτί-
λια! Σχωρ. Γρουσουζικό, ἔφαες τὸν πατέρα σου! Ἄρν.
Μούρ' γουρσουζ'κου, τ'ρᾶς νὰ φᾶς τ'ς γονέους σ' μὲ τ'
γκρίνια; Πράμν. Γρουσουζικά ψάγια, βωρέ, αὐτοὶ οἱ
σκαρμοὶ! Ἐρεικ. 4) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 6, τὸ ὅπ. βλ., Καρ.
(Ἀλικαρνασσ. κ.ά.): Χρουσουζικό στισυλλί (δηλ. τεμπέλικο,
τ ε μ π ε λ ὁ σ κ υ λ λ ο) Ἀλικαρνασσ.

γρουσουζλαμάς ἐπίθ. γουρσουζλαμάς Ἰμβρ. Μεγίστ.
Σάμ. γουρσουζλαμάς Θεσσ. (Πήλ.) γουρσουζλαμάς Ἄνδρ.
Ἰων. (Μπουρνόβ.) Μεγίστ. Προπ. (Μηχαν.) Σάμ. γουρ-
σουζλαμάς Μύκ. γουρσουζλαμάς Μῆλ. ὁ γουρσουζλαμάς Μακεδ.
(Βλάστ.) γουρσουζλεμές Ἀθῆν. Πειρ. γουρσουζλεμές Ἀθῆν.
Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Πειρ. γουρσουζλεμές Κρήτ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ugursuzlama*.

1) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 1, τὸ ὅπ. βλ., Ἀθῆν. Μεγίστ. Νάξ.
(Γαλανᾶδ.): Ἦρθε πρωτομηνιὰ 'ς τὸ σπῆτι μου ὁ γουρσου-
λεμές κ' ἔπεσα καὶ τσακίστηκα Ἀθῆν. Πειρ. Ἀπ' αὐτὸν
τὸ γουρσουζλεμὲ περιμένεις ποδαρικό; αὐτόθ. Τί ἔπιασε 'ς
τὰ χέρια του αὐτὸς ὁ γουρσουζλεμός καὶ δὲν τό 'σπασε; αὐτόθ.
2) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 2β, τὸ ὅπ. βλ., Μύκ.: Εἶδα νὰ ἄκα-
με ὁ γουρσουζλαμάς; 3) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 3, τὸ ὅπ. βλ. 4) Ὁ
ἀνήθικος Μακεδ. (Βλάστ.) 5) Ὁ ὀργίλος Ἄνδρ. 6) Γ ρ ο υ -
σ ο υ ζ ι ε ς 5, τὸ ὅπ. βλ., Σάμ. 7) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ε ς 6, τὸ ὅπ.
βλ., Ἰμβρ.

γρουσουζλαντίζω ἀμάρτ. ὁ γουρσουζλαντίζω Προπ.
(Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ugursuzlamak*.

Δυστροπῶ.

γρουσουζλίκι τό, ὁ γουρσουζλούκι Κρήτ. (Νεάπ.) —
Λεξ. Περίδ. γουρσουζιλίκι Κρήτ. γουρσουζιλίκι Μεγίστ.
γουρσουζ-λί-κιν Κύπρ. γουρσουζ-λί-κιν Κύπρ. βουρ-
τουζ-λί-κιν Κύπρ. γουρσουζιλίκι Ἡπ. (Τσαμν.) Σάμ.
(Μαραθόκ.) γουρσουζουλίκι Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην.
Τριφυλ.) γουρσουζουλίκι Ἡπ. (Μαργαρ.) Ἰκαρ. ὁ γουρσουζ-
λούκι Μακεδ. (Βέρ. Ἐράτυρ. Σιάτ.) ὁ γουρσουζιλίξ Μακεδ.
(Γαλατ. Κολινδρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ugursuzlamak* = κακὸς οἰωνός.

1) Γ ρ ο υ σ ο υ ζ ι ά 1, τὸ ὅπ. βλ., Ἡπ. (Τσαμν.) Ἰ-
καρ. Κρήτ. Κύπρ. Μεγίστ. Πελοπν. Σάμ. (Μαραθόκ.)

